Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 16. septembra 2013 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie“

Vo veci T-489/10,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines, so sídlom v Teheráne (Irán), a 17 ďalších žalobkýň, ktorých mená sa nachádzajú v prílohe, v zastúpení: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, a M. Taher, solicitor,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

a

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a É. Ranaivoson, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25), rozhodnutia Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81), nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1), a nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1),

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. apríla 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Táto vec patrí do rámca reštriktívnych opatrení prijatých s cieľom vyvinúť na Iránsku islamskú republiku nátlak a prinútiť ju tak ukončiť činnosti v oblasti jadrových zbraní, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia a vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len „šírenie jadrových zbraní“).

2 Dňa 26. júla 2010 žalobkyňa Islamic Republic of Iran Shipping Lines (ďalej len „IRISL“), ako aj 17 ďalších žalobkýň, ktorých mená sa nachádzajú v prílohe, boli zapísané do zoznamu subjektov zapojených do šírenia jadrových zbraní, ktorý sa nachádza v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).

3 Následne boli žalobkyne prostredníctvom vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 195, s. 25), zapísané do zoznamu v prílohe V nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1). Tento zápis mal za následok zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobkýň.

4 V rozhodnutí 2010/413 Rada Európskej únie vo vzťahu k IRISL zopakovala nasledujúce dôvody:

„IRISL bola zapojená do prepravy vojenského nákladu vrátane zakázaného nákladu z Iránu. Tri takéto incidenty zahŕňali jednoznačné porušenia, ktoré boli ohlásené Výboru Bezpečnostnej rady OSN pre sankcie voči Iránu. Povaha väzby IRISL na šírenie viedla k tomu, že BR OSN vyzvala štáty, aby uskutočňovali inšpekcie plavidiel IRISL, keď sa možno opodstatnene domnievať, že dotknuté plavidlo prepravuje tovar zakázaný podľa rezolúcií BR OSN 1803 a 1929.“

5 Okrem toho v odôvodnení rozhodnutia 2010/413 v súvislosti s IRISL Marine Services and Engineering Co. uviedla, že IRISL „napomáhala opakovanému porušeniu ustanovení rezolúcie BR OSN 1747“.

6 Ostatné žalobkyne boli v rozhodnutí 2010/413 v zásade označené ako spoločnosti vlastnené alebo kontrolované spoločnosťou IRISL alebo konajúce v jej mene. Khazar Shipping Lines bola okrem toho označená ako spoločnosť, ktorá „uskutočňuje prepravu s účasťou subjektov označených OSN a USA, napríklad Bank Melli, vrátane prepravy tovaru súvisiaceho so šírením z krajín ako Rusko či Kazachstan do Iránu“.

7 Dôvody uvedené vo vykonávacom nariadení č. 668/2010, pokiaľ ide o žalobkyne, sú v zásade rovnaké ako dôvody uvedené v rozhodnutí 2010/413.

8 Listom z 25. augusta 2010 žalobkyne vyzvali Radu, aby im oznámila, o aké dokumenty a dôkazy sa opieral jej zápis do zoznamu prílohy II rozhodnutia 2010/413 a zoznamu prílohy V nariadenia č. 423/2007.

9 V liste z 13. septembra 2010 Rada najmä odpovedala, že výhrady proti spoločnosti IRISL sú vysvetlené vo výročnej správe za rok 2009 Výboru Bezpečnostnej rady OSN pre sankcie voči Iránu (ďalej len „Bezpečnostná rada“), ktorej kópiu pripojila k listu.

10 Listom zo 14. septembra 2010 žalobkyne ďalej požiadali Radu o poskytnutie širších vysvetlení a dôkazov, o ktoré sa Rada opierala. Rada odpovedala listom z 20. septembra 2010, ku ktorému pripojila dva návrhy na prijatie reštriktívnych opatrení voči IRISL a Khazar Shipping Lines, ktoré predložili členské štáty.

11 Zápis žalobkýň do prílohy II rozhodnutia 2010/413 bol potvrdený rozhodnutím Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 281, s. 81). Odôvodnenie týkajúce sa žalobkýň je totožné s odôvodnením nachádzajúcim sa v rozhodnutí 2010/413.

12 Keďže nariadenie č. 423/2007 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 281, s. 1), Rada zaradila žalobkyne do prílohy VIII nariadenia č. 961/2010. V dôsledku toho boli zmrazené finančné prostriedky a hospodárske zdroje žalobkýň v súlade s článkom 16 ods. 2 uvedeného nariadenia. Odôvodnenie týkajúce sa žalobkýň je v zásade totožné s odôvodnením nachádzajúcim sa v rozhodnutí 2010/413.

13 Keďže nariadenie č. 961/2010 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), Rada zaradila žalobkyne do prílohy IX tohto nariadenia. Odôvodnenie týkajúce sa žalobkýň je v zásade totožné s odôvodnením nachádzajúcim sa v rozhodnutí 2010/413. V dôsledku toho boli zmrazené finančné prostriedky a hospodárske zdroje žalobkýň v súlade s článkom 23 ods. 2 uvedeného nariadenia.

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Žalobkyne, ako aj spoločnosti Cisco Shipping Co. Ltd a IRISL Multimodal Transport Co. návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 8. októbra 2010 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

15 Listom z 24. novembra 2010 Cisco Shipping Co. Ltd a IRISL Multimodal Transport Co. vzali svoju žalobu späť. Uznesením Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 8. decembra 2010 boli ako žalobkyne vyčiarknuté z registra v prejednávanej veci a bolo im uložené znášať vlastné trovy konania.

16 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. decembra 2010 žalobkyne prispôsobili svoje návrhy v nadväznosti na rozhodnutie 2010/644 prijaté 25. októbra 2010 a nariadenie č. 961/2010.

17 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 14. a 22. marca 2011 Európska komisia a Francúzska republika požiadali o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastníci konania podporujúci návrhy Rady. Uznesením z 10. mája 2011 predsedníčka štvrtej komory Všeobecného súdu týmto návrhom vyhovela.

18 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. apríla 2012 žalobkyne prispôsobili svoje návrhy v nadväznosti na nariadenie č. 267/2012 prijaté 23. marca 2012.

19 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd (štvrtá komora) rozhodol 12. marca 2013 o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu položil žalobkyniam a Rade písomné otázky, pričom ich vyzval, aby na ne odpovedali na pojednávaní.

20 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne a písomné otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 23. apríla 2013.

21 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie 2010/413, vykonávacie nariadenie č. 668/2010, rozhodnutie 2010/644, nariadenie č. 961/2010 a nariadenie č. 267/2012 v rozsahu, v akom sa ich tieto akty týkajú,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

22 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

23 Francúzska republika navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

Právny stav

O veci samej

24 Žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení ich práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, ich práva vlastniť majetok a práva vykonávať hospodársku činnosť. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení pri prijímaní reštriktívnych opatrení voči nim. Piaty žalobný dôvod je založený na protiprávnosti článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 267/2012 v rozsahu, v akom tieto ustanovenia stanovujú zákaz nakladania a vykladania nákladov.

25 Všeobecný súd sa domnieva, že je vhodné ako prvé preskúmať druhý žalobný dôvod, pokiaľ sa týka odôvodnenia voči spoločnosti IRISL, a následne štvrtý žalobný dôvod.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ sa týka odôvodnenia voči spoločnosti IRISL

26 Žalobkyne sa domnievajú, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia v dvoch smeroch. Po prvé, dôvody uvedené v napadnutých aktoch vo vzťahu k IRISL nie sú dostačujúce, keďže jasne a jednoznačne nevysvetľujú, prečo sa Rada domnievala, že IRISL splnila kritériá na prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nej, a to napriek tvrdeniam, ktoré uviedli žalobkyne. Konkrétne sa Rada iba obmedzila na prebratie vyjadrení Bezpečnostnej rady. Po druhé, žiadne odôvodnenie týkajúce sa IRISL nebolo žalobkyniam oznámené pred prijatím reštriktívnych opatrení voči ním.

27 Rada podporovaná vedľajšími účastníkmi konania spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkýň.

28 Podľa judikatúry povinnosť odôvodniť akt spôsobujúci ujmu, ktorá je stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ, a konkrétne v prejednávanej veci v článku 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413, článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007, článku 36 ods. 3 nariadenia č. 961/2010 a v článku 46 ods. 3 nariadenia č. 267/2012, má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je akt dôvodný alebo či má prípadne vady umožňujúce napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak umožniť súdu Únie vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu. Takto stanovená povinnosť odôvodnenia predstavuje základnú zásadu práva Únie, od ktorej sa možno odchýliť iba v prípade naliehavých dôvodov. Odôvodnenie teda v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako akt, ktorý jej spôsobil ujmu, a jeho absenciu nemožno napraviť tým, že dotknutá osoba sa dozvie dôvody aktu v priebehu konania na súde Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, Zb. s. II-3967, bod 80 a tam citovanú judikatúru).

29 Preto s výnimkou prípadu, ak by naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie alebo jej členských štátov či udržiavania ich medzinárodných vzťahov bránili oznámeniu určitých okolností, Rada je povinná oznámiť subjektu dotknutému reštriktívnymi opatreniami individuálne a konkrétne dôvody, pre ktoré si myslí, že by sa opatrenia mali prijať. Musí tiež uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie dotknutých opatrení, a úvahy, ktoré ju viedli k ich prijatiu (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 81 a citovanú judikatúru).

30 Odôvodnenie musí byť okrem toho prispôsobené povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Požiadavka odôvodnenia sa musí hodnotiť vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočnosť odôvodnenia sa musí posúdiť nielen vzhľadom na znenie aktu, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Konkrétne, akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, ak bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť dosah opatrenia prijatého vo vzťahu k nej (pozri rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 82 a citovanú judikatúru).

31 Pokiaľ ide, po prvé, o neoznámenie odôvodnenia pred prijatím napadnutých aktov, stačí pripomenúť, že podľa judikatúry Rada nie je povinná vopred oznámiť dotknutej osobe alebo subjektu dôvody, pre ktoré ich chce prvýkrát zaradiť do zoznamu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sú zmrazené. Takéto opatrenie, aby nestratilo svoju účinnosť, totiž musí, ako z jeho samotnej povahy vyplýva, obsahovať moment prekvapenia a musí sa uplatniť okamžite. V takom prípade v zásade stačí, ak inštitúcia oznámi dôvody dotknutej osobe alebo subjektu a poskytne im právo vyjadriť sa k tomuto opatreniu rovno pri prijatí rozhodnutia alebo hneď po ňom (rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra 2011, France/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Zb. s. I-13427, bod 61).

32 Po druhé, pokiaľ ide o údajné nedostatočné odôvodnenie, treba na úvod zdôrazniť, že podľa Rady a Komisie možno reštriktívne opatrenia prijaté voči IRISL opierať o dva nezávislé právne základy. Podľa ich názoru jednak z okolností uvedených proti IRISL vyplýva, že táto spoločnosť sa podieľala na šírení jadrových zbraní v zmysle článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012 (ďalej len „prvé kritérium"). Z tých istých okolností navyše vyplýva, že IRISL v rozpore s ustanoveniami rozhodnutia 2010/413, nariadenia č. 961/2010, nariadenia č. 267/2012 a rozhodnutí Bezpečnostnej rady uplatniteľných v zmysle článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článku 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 267/2012 pomáhala osobe, subjektu alebo orgánu nachádzajúcim sa na zozname (ďalej len „druhé kritérium").

33 Treba teda overiť, či Rada z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila voči IRISL splnenie každého z týchto dvoch alternatívnych kritérií. V tomto kontexte treba okrem odôvodnenia napadnutých aktov zohľadniť tiež výročnú správu Výboru Bezpečnostnej rady OSN pre sankcie voči Iránu za rok 2009, oznámenú žalobkyniam 13. septembra 2010, a návrh na prijatie reštriktívnych opatrení voči IRISL, ktorý Rada oznámila žalobkyniam listom z 20. septembra 2010. Tieto dokumenty boli totiž oznámené pred podaním žaloby.

34 Pokiaľ ide o prvé kritérium, odôvodnenie napadnutých aktov prebraté v bode 4 tohto rozsudku sa týka jednak troch prípadov, v ktorých bola IRISL zapojená do prepravy vojenského nákladu z Iránu, ktoré Rada kvalifikovala ako „činnosti predstavujúce nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní“, a jednak postoja Bezpečnostnej rady voči IRISL.

35 Výročná správa Výboru Bezpečnostnej rady OSN pre sankcie voči Iránu za rok 2009 poskytuje dodatočné podrobnosti, pokiaľ ide o tri dotknuté prípady, keď najmä spresňuje, že súvisia s nákladmi zakázanými orgánmi a identifikuje dotknuté plavidlá.

36 Tieto informácie, posudzované ako celok, žalobkyniam dostatočne umožňujú pochopiť, že Rada svoj záver, že IRISL sa podieľala na šírení jadrových zbraní, opiera jednak o tri prípady, v ktorých bola IRISL zapojená do prepravy zakázaného nákladu, a jednak o skutočnosť, že Bezpečnostná rada považovala za nevyhnutné vyzvať štáty, aby za určitých okolností uskutočňovali inšpekcie plavidiel IRISL. Okrem toho tieto tri prípady boli opísané dostatočne presne, o čom svedčí skutočnosť, že okolnosti týchto prípadov boli podrobne načrtnuté žalobkyňami tak v ich pripomienkach predložených Rade, ako aj v ich písomných vyjadreniach pred Všeobecným súdom.

37 V tomto kontexte je ešte potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Rada nesprávne postupovala, keď sa obmedzila iba na prebratie dôvodov uvedených Bezpečnostnou radou. Nič totiž nebráni tomu, aby si Rada osvojila odôvodnenie poskytnuté inými orgánmi alebo inštitúciami, ak je toto odôvodnenie dostatočne presné.

38 Naproti tomu splnenie druhého kritéria v súvislosti s IRISL nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené. Na jednej strane totiž odôvodnenie prebraté v bode 4 tohto rozsudku neodkazuje na skutočnosť, že činnosti vytýkané IRISL boli spojené s úmyslom obísť účinok reštriktívnych opatrení voči tretím subjektom. Na druhej strane, hoci odôvodnenie prebraté v bode 5 tohto rozsudku odkazuje na skutočnosť, že IRISL napomáhala opakovanému porušeniu ustanovení rezolúcie Bezpečnostnej rady 1747 (2007), nespresňuje povahu ani dátum údajných porušení a ani dotknuté subjekty alebo predmety. Preto ak by aj bolo možné toto odôvodnenie zohľadňovať, hoci nebolo výslovne uvedené vo vzťahu k IRISL, je mimoriadne nepresvedčivé.

39 Za týchto okolností je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týka splnenia prvého kritéria v súvislosti s IRISL, a prijať ho v rozsahu, v akom sa týka splnenia uvedeného druhého kritéria. Vzhľadom na to, že dve vyššie uvedené kritériá sú alternatívne, nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu k druhému kritériu neodôvodňuje neplatnosť napadnutých aktov, pokiaľ sa týkajú IRISL. Vzhľadom na konštatovanie v bode 38 tohto rozsudku však druhé kritérium nemožno zohľadňovať pri skúmaní ostatných žalobných dôvodov žalobkýň.

O štvrtom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyniam

40 Žalobkyne tvrdia, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď považovala za potrebné prijať voči nim reštriktívne opatrenia, a to z dôvodu, že vychádzala z jednoduchých domnienok, že neidentifikovala informácie umožňujúce považovať žalobkyňu za subjekt zapojený do šírenia jadrových zbraní a že nezohľadnila ich tvrdenia.

41 Rada podporovaná Komisiou a Francúzskou republikou spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkýň.

42 Podľa judikatúry súdne preskúmanie zákonnosti aktu, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako na overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V prípade sporu Rade prináleží povinnosť predložiť tieto dôkazy s cieľom ich overenia súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 28 vyššie, body 37 a 107).

43 V dôsledku toho je v prejednávanej veci potrebné posúdiť, či sa Rada správne domnievala, že voči žalobkyniam musia byť prijaté reštriktívne opatrenia jednak z dôvodu, že IRISL a Khazar Shipping Lines boli zapojené do šírenia jadrových zbraní, a jednak z dôvodu, že iné žalobkyne ako IRISL boli vlastnené alebo kontrolované týmito subjektmi alebo konali v ich mene.

– O zapojení IRISL do šírenia jadrových zbraní

44 Žalobkyne popierajú, že skutočnosti uvedené proti IRISL odôvodňujú prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nim. Najmä uvádzajú, že tri prípady zapojenia IRISL do prepravy zakázaných tovarov sa netýkali šírenia jadrových zbraní, ale vojenského nákladu, čiže neodôvodňovali prijatie reštriktívnych opatrení zameraných voči tomuto šíreniu. Toto zistenie posilňuje skutočnosť, že dotknuté prípady neviedli k prijatiu reštriktívnych opatrení voči IRISL ani iným žalobkyniam zo strany Bezpečnostnej rady. IRISL navyše v každom prípade nepoznala povahu prevážaného tovaru.

45 Rada a vedľajší účastníci konania spochybňujú dôvodnosť tvrdení žalobkýň. Rada po prvé uvádza, že hoci tri prípady, z ktorých je IRISL obviňovaná, sa týkajú vojenského nákladu, prispievajú k šíreniu jadrových zbraní, keďže najmä porušujú rezolúcie Bezpečnostnej rady proti šíreniu jadrových zbraní. Túto skutočnosť potvrdzuje aj postoj Bezpečnostnej rady. Po druhé, bez ohľadu na kvalifikáciu troch spomenutých prípadov, zo skutočnosti, že IRISL ako významná medzinárodná námorná spoločnosť vlastnená Iránom prepravovala zakázaný vojenský materiál, vyplýva, že musela takisto prepravovať náklad súvisiaci so šírením jadrových zbraní, keďže vykonávanie činností spojených s Iránom si vyžaduje služby námornej prepravy. Po tretie, tri prípady, do ktorých je IRISL zapojená, v každom prípade preukazujú dôvodne riziko, že IRISL prepravuje náklad súvisiaci so šírením jadrový zbraní. Preto prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nej je odôvodnené z preventívneho hľadiska.

46 Je potrebné preskúmať dôvodnosť odôvodnenia, ktoré Rada uviedla na prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči IRISL.

47 Po prvé článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov „osôb a subjektov…, ktoré sú zapojené do činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní…, a to aj prostredníctvom zapojenia do obstarávania zakázaných položiek, tovaru, zariadení, materiálu a technológie“. Rovnako článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 a článok 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012 smerujú najmä voči subjektom vymedzeným ako subjekty, „ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska nedovoleného šírenia zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú, alebo ktoré sa podieľajú na vývoji nosičov jadrových zbraní Iránom, sú s ním priamo spojené alebo ho podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií“. Článok 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 423/2007 je adresovaný najmä osobám a subjektom, ktoré sa podieľajú na šírení jadrových zbraní, a to bez výslovného odkazu na obstarávania zakázaného tovaru a technológií.

48 Z formulácie použitej normotvorcom vyplýva, že predpokladom prijatia reštriktívnych opatrení voči osobe alebo subjektu z dôvodu, že sa údajne podieľali na šírení jadrových zbraní, je to, že sa táto osoba alebo subjekt predtým skutočne správali spôsobom zodpovedajúcim tomuto kritériu. Naproti

tomu samotné riziko, že dotknutá osoba alebo subjekt sa v budúcnosti môže podieľať na šírení jadrových zbraní, nie je dostačujúce (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 25. apríla 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Rada, T-509/10, bod 115).

49 Článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 a článok 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012 však uložili Rade povinnosť konštatovať, že IRISL sa skutočne podieľala na šírení jadrových zbraní.

50 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rezolúciami 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2009) Bezpečnostná rada prijala na základe kapitoly VII Charty OSN viacero reštriktívnych opatrení s cieľom presvedčiť Irán, aby splnil rezolúciu 1737 (2006), podľa ktorej by mal Irán bezodkladne zastaviť všetky činnosti spojené s obohacovaním a spracovaním jadrového paliva, ako aj prácu na všetkých projektoch súvisiacich s ťažkou vodou a mal by podniknúť určité kroky, ktoré požaduje Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (MAAE) a ktoré sú podľa Bezpečnostnej rady nevyhnutné ako dôkaz o tom, že iránsky jadrový program slúži výhradne na mierové účely. Okrem zákazu pre Irán vyvážať tovary a technológie spojené s jeho činnosťami v jadrovej oblasti predstavujúcimi riziko šírenia jadrových zbraní alebo s vývojom nosičov jadrových zbraní [odsek 7 rezolúcie 1737 (2006)], tieto rezolúcie takisto stanovujú, že Irán nesmie uskutočniť žiadne priame alebo nepriame dodávky, predaje alebo premiestnenia zbraní ani súvisiaceho materiálu zo svojho územia alebo prostredníctvom svojich štátnych príslušníkov, alebo prostredníctvom svojich vlajkových plavidiel alebo lietadiel, a že všetky štáty musia zakázať predaj týchto tovarov do Iránu prostredníctvom svojich štátnych príslušníkov alebo prostredníctvom svojich vlajkových plavidiel, alebo lietadiel bez ohľadu na to, či tieto tovary majú pôvod na území Iránu [odsek 5 rezolúcie 1747 (2007)].

51 Tieto zakazujúce opatrenia, hoci sú zasadené do rovnakého všeobecného kontextu a sledujú rovnaký účel, jednako sa líšia, pokiaľ ide o tovary a technológie, na ktoré sú zamerané. Preto skutočnosť, že určitý tovar je predmetom zákazu stanoveného v odseku 5 rezolúcie 1747 (2007), automaticky ešte neznamená, že tento tovar je takisto predmetom zákazu týkajúceho sa tovarov a technológií spojených s činnosťami Iránu v oblasti šírenia jadrových zbraní alebo vývoja nosičov jadrových zbraní Iránom podľa odseku 7 rezolúcie 1737 (2006).

52 V prejednávanej veci z výročnej správy Výboru pre sankcie voči Iránu Bezpečnostnej rady za rok 2009 vyplýva, že tri prípady zapojenia IRISL do šírenia jadrových zbraní sa týkali údajných porušení zákazu stanoveného v odseku 5 rezolúcie 1747 (2007), vzťahujúceho sa na vývoz zbraní a súvisiaceho nákladu Iránom. Naproti tomu iné informácie zo spisu, ktoré Rada oznámila žalobkyniam na ich žiadosť a poskytla Všeobecnému súdu, neobsahujú skutočnosti, ktoré by naznačovali, že by sa na dotknuté tovary súčasne vzťahoval zákaz týkajúci sa nákladu súvisiaceho so šírením jadrových zbraní podľa odseku 7 rezolúcie 1737 (2006).

53 Na pojednávaní Rada v tejto súvislosti uviedla, že tri dotknuté prípady súviseli so šírením jadrových zbraní, keďže Irán na jeho financovanie využíval vývoz zbraní a súvisiaceho nákladu. Toto tvrdenie sa však nenachádza v odôvodnení napadnutých aktov, ako ani v dokumentoch a dôkazoch oznámených žalobkyniam na ich žiadosť. Preto ho v prejednávanej veci nemožno zohľadňovať na účely odôvodnenia zaradenia IRISL do zoznamu z hľadiska právneho kritéria podieľania sa na šírení jadrových zbraní. Navyše treba v každom prípade dodať, že Rada pred Všeobecným súdom neuviedla žiadne konkrétne indície podporujúce tvrdenie, že preprava zakázaného vojenského nákladu uskutočnená IRISL slúžila na financovanie šírenia jadrových zbraní.

54 Rada sa však domnieva, že skutočnosť, že tri prípady zapojenia IRISL predstavujú podieľanie sa na šírení jadrových zbraní, hoci sa netýkajú nákladu súvisiaceho s týmto šírení, je preukázaná postojom Bezpečnostnej rady vo vzťahu IRISL.

55 V tejto súvislosti je istotne pravda, že Bezpečnostná rada vyzvala štáty, aby uskutočňovali inšpekcie plavidiel IRISL, keď sa možno opodstatnene domnievať, že dotknuté plavidlá prepravujú tovar zakázaný podľa rezolúcií 1803 (2008) a 1929 (2009). Rovnako prijala reštriktívne opatrenia voči trom subjektom vlastneným alebo kontrolovaným IRISL.

56 Reštriktívne opatrenia prijaté Bezpečnostnou radou však na jednej strane nesmerujú voči samotnej IRISL a spis na Všeobecnom súde neobsahuje informácie vysvetľujúce presné dôvody ich prijatia.

57 Na druhej strane výzva adresovaná štátom, aby uskutočňovali inšpekcie plavidiel IRISL, za určitých okolností preukazuje, že podľa názoru Bezpečnostnej rady existuje riziko, že IRISL sa podieľala na šírení jadrových zbraní. Naproti tomu táto výzva nepreukazuje, že IRISL sa skutočne podieľala na takejto činnosti v rozpore s tým, čo vyžaduje článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 a článok 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012.

58 Za týchto okolností je potrebné vychádzať z toho, že nebolo preukázané, že IRISL sa podieľala na šírení jadrových zbraní tým, že opakovane trikrát prepravila vojenský náklad v rozpore so zákazom stanoveným v odseku 5 rezolúcie 1747 (2007). Preto tri dotknuté prípady neodôvodňujú prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči IRISL.

59 Po druhé je potrebné pripomenúť, že prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení nemožno úspešne opierať o domnienku, ktorá nie je stanovená v platnej právnej úprave a ktorá nezodpovedá cieľu tejto úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2012, Tay Za/Rada, C-376/10 P, bod 69).

60 V prejednávanej veci tvrdenie Rady, že ak IRISL prepravovala vojenský náklad v rozpore so zákazom stanoveným v odseku 5 rezolúcie 1747 (2007), nevyhnutne musela takisto prepravovať náklad súvisiaci so šírením jadrových zbraní, nie je podopreté žiadnou konkrétnou informáciou ani konkrétnym dôkazom. Uvedené tvrdenie sa teda opiera o domnienku, ktorá, ako vyplýva z bodu 48 tohto rozsudku, nie je stanovená v rozhodnutí 2010/413, nariadení č. 423/2007, nariadení č. 961/2010 ani v nariadení č. 267/2012. Takáto domnienka navyše nezodpovedá systematike uvedených predpisov, keďže nerozlišuje medzi opatreniami zakazujúcimi vývoz zbraní a súvisiaceho nákladu a opatreniami zakazujúcimi prepravu nákladu súvisiaceho so šírením jadrových zbraní.

61 Za týchto okolností tvrdenie Rady, že IRISL musela nevyhnutne prepravovať materiál súvisiaci so šírením jadrových zbraní, nemôže byť úspešné.

62 Po tretie, pokiaľ Rada tvrdí, že tri prípady, do ktorých bola zapojená IRISL, predstavujú vážne riziko, že IRISL prepravuje náklad súvisiaci so šírením jadrových zbraní, treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 48 tohto rozsudku, že existencia takéhoto rizika nie je dostačujúca na odôvodnenie prijatia a zachovania reštriktívnych opatrení v zmysle článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článku 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 423/2007, článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 267/2012.

63 V tomto kontexte Rada uvádza, že vzhľadom na povahu utajenia operácií šírenia jadrových zbraní by reštriktívnym opatreniam bol úplne odňatý ich preventívny účinok, ak by sa od Rady vyžadovalo, aby identifikovala dodávky týkajúce sa konkrétne nákladu súvisiaceho so šírením jadrových zbraní.

64 Aj keď sa v tejto súvislosti Rada domnieva, že platná právna úprava jej v boji proti šíreniu jadrových zbraní neumožňuje zakročiť dostatočným spôsobom, je jej dovolené, aby ako normotvorca, s výhradou preskúmania zákonnosti vykonávaného súdom Únie, formulovala domnienky, za ktorých môžu byť prijaté reštriktívne opatrenia.

65 Naproti tomu úmysel zabezpečiť preventívny účinok reštriktívnych opatrení čo najdôslednejšie nemôže viesť k výkladu platnej právnej úpravy v rozpore s jej jasným znením.

66 Preto aj keď sa zdá opodstatnené domnievať sa, že zapojenie IRISL do troch prípadov týkajúcich sa prepravy vojenského nákladu v rozpore so zákazom stanoveným v odseku 5 rezolúcie 1747 (2007) zvyšuje riziko, že bude takisto zapojená do prípadov prepravy nákladu súvisiaceho so šírením jadrových zbraní, táto skutočnosť v súčasnom štádiu vývoja platnej právnej úpravy neodôvodňuje prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nej.

67 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy je potrebné dôjsť k záveru, že skutočnosti uvedené Radou neodôvodňujú prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči IRISL.

68 Preto je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka IRISL.

– O zapojení spoločnosti Khazar Shipping Lines do šírenia jadrových zbraní

69 Podľa odôvodnenia napadnutých aktov Khazar Shipping Lines bola zapojená do šírenia jadrových zbraní v rozsahu, v akom zabezpečovala prepravu pre subjekty označené OSN a Spojenými štátmi, ako napr. pre „banku Melli“.

70 Khazar Shipping Lines tvrdí, že nebola zapojená do šírenia jadrových zbraní, a najmä uvádza, že neprepravovala náklady, ktoré s týmto šírením súvisia, ani neposkytovala služby pre Bank Melli Iran. Dodáva, že vo svojich pripomienkach predložených Rade odmietla tvrdenia smerujúce proti nej.

71 Rada a vedľajší účastníci konania spochybňujú tvrdenia Khazar Shipping Lines.

72 V tejto súvislosti stačí zdôrazniť, že hoci Khazar Shipping Lines spochybňuje dôvodnosť tvrdení smerujúcich proti nej, Rada nepredložila žiadnu informáciu ani žiaden dôkaz na podporu týchto tvrdení. Za týchto okolností a v súlade s judikatúrou citovanou v bode 42 tohto rozsudku uvedené tvrdenia neodôvodňujú prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči Khazar Shipping Lines. V dôsledku toho treba vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka zapojenia spoločnosti Khazar Shipping Lines do šírenia jadrových zbraní.

– O skutočnosti, že iné žalobkyne ako IRISL boli vlastnené alebo kontrolované touto spoločnosťou alebo konali v jej mene

73 Iné žalobkyne ako IRISL spochybňujú nevyhnutnosť prijatia reštriktívnych opatrení voči nim z dôvodu, že sú vlastnené alebo kontrolované touto spoločnosťou alebo konajú v jej mene. Najmä uvádzajú, že niektoré z nich nie sú námornými spoločnosťami, IRISL ich vôbec nevlastní, ale je iba ich menšinovým vlastníkom.

74 Rada a vedľajší účastníci konania spochybňujú dôvodnosť tvrdení žalobkýň.

75 V tejto súvislosti treba uviesť, že pokiaľ sú zmrazené finančné prostriedky subjektu, ktorý je označený za subjekt podieľajúci sa na šírení jadrových zbraní, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento subjekt, aby obišiel účinky opatrení, ktoré sa ho týkajú, bude vyvíjať nátlak na subjekty, ktoré vlastní alebo kontroluje alebo ktoré konajú v jeho mene. Za týchto okolností je opodstatnené sa domnievať, že zmrazenie finančných prostriedkov subjektov vo vlastníctve alebo pod kontrolou subjektu označeného za subjekt podieľajúci sa na šírení jadrových zbraní alebo konajúcich v jeho mene je nevyhnutné a primerané na zabezpečenie účinnosti opatrení prijatých voči tomuto subjektu a zaručenie toho, že tieto opatrenia sa nebudú obchádzať (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2009, Melli Banka/Rada, T-246/08 a T-332/08, Zb. s. II-2629, bod 103).

76 V prejednávanej veci z bodov 44 až 68 tohto rozsudku vyplýva, že Rada nepreukázala, že IRISL sa podieľala na šírení jadrových zbraní.

77 Za týchto okolností, ak by sa aj predpokladalo, že iné žalobkyne ako IRISL boli skutočne vlastnené alebo kontrolované touto spoločnosťou alebo konajú v jej mene, neodôvodňuje to prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení voči nim, keďže IRISL v skutočnosti nebola platne označená za subjekt podieľajúci sa na šírení jadrových zbraní.

78 Preto je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka skutočnosti, že iné žalobkyne ako IRISL boli vlastnené alebo kontrolované touto skupinou alebo konali v jej mene.

79 S ohľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu vo vzťahu k všetkým žalobkyniam a v dôsledku toho zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom sa ich týkajú, bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné tvrdenia a dôvody žalobkýň.

O časových účinkoch zrušenia napadnutých aktov

80 Pokiaľ ide o časové účinky zrušenia napadnutých aktov, treba na úvod poznamenať, že vykonávacie nariadenie č. 668/2010, ktoré zmenilo zoznam prílohy V nariadenia č. 423/2007, už nevytvára právne účinky v nadväznosti na zrušenie tohto nariadenia, ktoré sa vykonalo nariadením č. 961/2010. Aj samotné nariadenie č. 961/2010 bolo zrušené, a to nariadením č. 267/2012. Zrušenie vykonávacieho nariadenia č. 668/2010 a nariadenia č. 961/2010 sa teda týka len účinkov, ktoré tieto nariadenia vyvolávali v čase od nadobudnutia ich účinnosti do ich zrušenia.

81 Ďalej, pokiaľ ide o nariadenie č. 267/2012, treba pripomenúť, že podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie bez ohľadu na ustanovenia článku 280 ZFEÚ nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku tohto štatútu, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí (pozri analogicky rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2011, Kadio Morokro/Rada, T-316/11, neuverejnený v Zbierke, bod 38).

82 Za týchto okolností disponuje Rada dvojmesačnou lehotou predĺženou o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosti od doručenia tohto rozsudku, aby konštatované porušenia napravila prípadným prijatím nových reštriktívnych opatrení voči žalobkyniam. V prejednávanej veci sa nebezpečenstvo vážneho a nezvratného narušenia účinnosti reštriktívnych opatrení, ktoré ukladá nariadenie č. 267/2012, vzhľadom na významný vplyv týchto opatrení na práva a slobody žalobkýň nezdá dostatočne vysoké na odôvodnenie zachovania účinkov uvedeného nariadenia voči nim počas obdobia presahujúceho obdobie stanovené v článku 60 druhom odseku Štatútu Súdneho dvora (pozri analogicky rozsudok Kadio Morokro/Rada, už citovaný v bode 81 vyššie, bod 38).

83 Nakoniec, pokiaľ ide o časové účinky zrušenia rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ Všeobecný súd môže, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné. V prejednávanej veci môže existencia rozdielu medzi dátumom účinnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012 a dátumom účinnosti zrušenia rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, mať za následok vážne ohrozenie právnej istoty, keďže tieto dva akty ukladajú voči žalobkyniam rovnaké opatrenia. Účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, teda musia, pokiaľ ide o žalobkyne, zostať zachované až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012 (pozri analogicky rozsudok Kadio Morokro/Rada, už citovaný v bode 81 vyššie, bod 39).

O trovách

84 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada vo veci nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi žalobkýň.

85 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Komisia a Francúzska republika teda znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **V rozsahu, v akom sa týkajú Islamic Republic of Iran Shipping Lines, ako aj 17 ďalších žalobkýň, ktorých mená sa nachádzajú v prílohe, sa zrušujú:**

   — **príloha II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP,**

   — **príloha vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,**

   — **príloha rozhodnutia Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413,**

   — **príloha VIII nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007, a**

   — **príloha IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 961/2010.**

2. **Účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, pokiaľ ide o Islamic Republic of Iran Shipping Lines, ako aj 17 ďalších žalobkýň, ktorých mená sa nachádzajú v prílohe, zostanú zachované až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 267/2012.**

3. **Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines, ako aj 17 ďalším žalobkyniam, ktorých mená sa nachádzajú v prílohe.**

4. **Európska komisia a Francúzska republika znášajú vlastné trovy konania.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. septembra 2013.

Podpisy

Príloha

Bushehr Shipping Co. Ltd, so sídlom vo Vallette (Malta),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), so sídlom v Teheráne (Irán),

Irano – Misr Shipping Co., so sídlom v Teheráne,

Irinvestship Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

IRISL (Malta) Ltd, so sídlom v Slieme (Malta),

IRISL Club, so sídlom v Teheráne,

IRISL Europe GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),

IRISL Marine Services and Engineering Co., so sídlom na Kešme (Irán),

ISI Maritime Ltd, so sídlom vo Vallette,

Khazar Shipping Lines, so sídlom v Anzali (Irán),

Leadmarine, so sídlom v Singapure (Singapur),

Marble Shipping Ltd, so sídlom v Slieme,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), so sídlom v Teheráne,

Shipping Computer Services Co., so sídlom v Teheráne,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, so sídlom v Teheráne,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, so sídlom v Teheráne,

Valfajr 8th Shipping Line Co., so sídlom v Teheráne.

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 3

Právny stav 4

O veci samej 4

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ sa týka odôvodnenia voči spoločnosti IRISL 4

O štvrtom dôvode založenom na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyniam 6

– O zapojení IRISL do šírenia jadrových zbraní 7

– O zapojení spoločnosti Khazar Shipping Lines do šírenia jadrových zbraní 10

– O skutočnosti, že iné žalobkyne ako IRISL boli vlastnené alebo kontrolované touto spoločnosťou alebo konali v jej mene 10

O časových účinkoch zrušenia napadnutých aktov 11

O trovách 12